

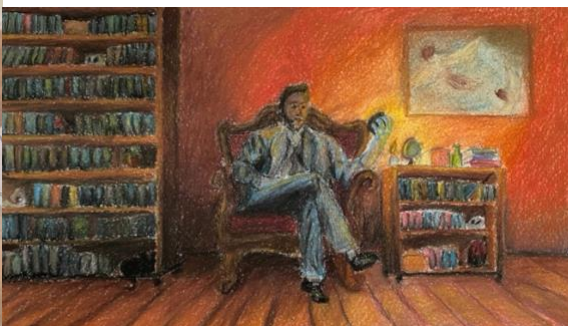
Svíčky svítí, nikoli hřejí

Václav Šípek

Příběh vypráví o dívce, která musí přijmout pravdu, kterou se bojí říct nahlas, i přes to že jí zná.

Nejsem si jistý, zda scénář dává smysl, a jestli si pod tím člověk něco dokáže představit. Ať je to, jak je to, psaní jsem si užil a dost mi pomohlo v osobním životě. Je občas náročné si říct pravdu nahlas, protože pravda bolí.

Bohužel nemám žádné přímé storyboardy nebo náčrty. Přihodím sem, ale obrázky z mojí tvorby, které jsou podobné se scénářem (používám stejné motivy). Dám to jsem pouze jako ukázkou toho, že jsem (alespoň v to doufám) trochu výtvarně zručný.

Bodový scénář - animovaný

Představení - Lili, ukázka srdce, svíčka

První Bod obratu - Vzpomínky na samotu a falešné přátelství

Mid. Point - rozhovor s Princeznou, který jí nabádá k pochybnostem.

Druhý bod obratu - Lili musí rozmrazit srdce a osvobodit se od falešného přátelství.

Konec - Smíření a nový začátek

EXT. OPUŠTĚNÁ LOUKA. NOC. ČERNOBÍLÁ ČÁST. HRANĚ.

Silueta LILI se pomalu přibližuje na vrcholek louky. Upadá a pod rouškou tmy něco vyndává z kapsy. Je to svíčka, kterou sirkou zapaluje.

STŘIH NA:

INT. SRDCE V HRUDNÍM KOŠI. BAREVNĚ. ANIMACE.

Lidské srdce pomalu bije a je celé zarostlé ledem. Zapálením svíčky se na něho dostalo trochu světla, což způsobilo zvýšení tlukotu.

EXT. OPUŠTĚNÁ LOUKA. NOC. ČERNOBÍLE. HRANĚ. - POKRAČOVÁNÍ

Plamen svíčky začíná tančit a v plamenu se odráží vzpomínky, které se Lili staly.

VZPOMÍNKY, KTERÉ HRAJÍ NA OBRAZOVCE. BAREVNÉ. ANIMACE:

Lili sedí u okna sama a pláče.

LILI (V.O.)

Okno strážící teplo nyní útoku čelilo, jelikož dokořán otevřené bylo. Seděla tam, melancholická dívka, před chvílí se smála, obklopená živou společností se mrtvě stále cítila.

Lili je obklopená svými přáteli na večírku, kde se ale stále cítí osamocená a vystrčená.

LILI (V.O.)

Společenská samota, jejím chotěm se stala, a tak je nucená se každý den topit ve svém životě.

Partner Lili vášnivě líbá, ona však jeho lásku opětuje stroze a mechanicky

LILI (V.O.)

Polibky, kterými oplývá se dusí, ale pusa souhlasit musí.

Zvoní budík, Lili sedí v lavici, prodává kafe, učí se a jde spát.

LILI (V.O.)

Štěstí zmizelo a v povinnost se proměnilo, jako svíčka vyhaslo

Poslední vzpomínka začíná vytrácet barvu a stane se černobílá.

STŘIH ZPĚT NA LILI:

LILI

Ne, tohle ne. Tohle vidět už nechci.
Chci teplo. Dej mi ho prosím.

Svíčka Lili neposlechne.

KDESI MOŽNÁ V PODVĚDOMÍ NEBO V PŘEDSTAVĚ. INT. POKOJ. NOC
BAREVNĚ. ANIMACE.

Lili se ocitla v neznámém pokoji. Pokoj je na pohled chladný s kamennými zdmi. Lili se rozhlíží a snaží se zjistit, kde vlastně je.

Jde ke stolu, kde leží dohořívající svíčka, vedle něho je kniha, která je otevřená dokořán. Lili ji chce vzít do ruky, když v tom se ozve hlas PRINCEZNY.

PRINCEZNA

Nešahej na to, není tam nic, co by si neznala.

LILI

Takže tu knihu jsem už četla? Nějak si nevzpomínám.

PRINCEZNA

Ty jsi tu knihu doopravdy nečetla. Ty jsi jí přímo zažila.

Princezna přijde k Lili a vezme si knihu do ruky.

PRINCEZNA

Ukaž. Nech mě ti přečíst mojí nejoblíbenější část.

Princezna vzpřímila svůj postoj a zhluboka se nadechla.

PRINCEZNA

(Předčítá)

Brána do zeleného pekla se tváří.
Jedince zde nepustí. Duše už nikdo nespatri a naděje se opouští.

Však dřevo může dáti a oheň k zahřátí.
Svíčka svítí, na cestu ti posvítí.

Lili si vzpomněla. Zcela zrudla a znejistěla.

PRINCEZNA

Není to zrovna Shakespeare, ale na zabití času to postačí. Co jiného mi zbývá.

LILI

Kde jsi tohle sebrala. Kdo ti to dal!?

PRINCEZNA

Ty. Kdo jiný asi. Uvěznila si mě tady. A jediná možnost, jak se dostat ven je skrze tuhle knihu.

LILI

Cože? Vysvětli mi, kdo jsi.

PRINCEZNA

Já jsem ty. Nebo spíš ta osamělá část, která kdysi byla tak výrazná a šťastná. Do těchhle hloupých šatů si mě navlékla sama. Znáš mě pod přezdívkou princezna ve věži.

LILI

Takže jsi prostě moje představa?

PRINCEZNA

Když si budeš přát, můžeš mě brát jenom jako tvoji hloupou básničku. Jenom mi to prosím nečti.

LILI

Jestli jsi princezna ve věži, měl by tě někdo zachránit. Tak jsem to napsala.

PRINCEZNA

Jasně, že jo. Ale z mého rytíře se vyklubal dost velký lhář. A místo zabíjení draků, někde trajdá s bardy.

Lili se na ní zmateně koukla. Uvědomila si paralelu se svým životem.

LILI

Takže on.... ten rytíř se na tebe vykašlal?

PRINCEZNA

Ano, stejně jak ten tvůj princ na tebe. Ale víš co, já ho nepotřebuji. Moje svíčka už dohořívá a ta tvoje taky nehoří navždy.

LILI

Počkej. Co znamená ta svíčka? Já vím, že je důležitá, ale pořád nechápu proč. A jak mi může dát teplo?

PRINCEZNA

Vždyť to víš. Vždy jsi to věděla, ale nechtěla sis to přiznat.

Princezna vyměnila knihu za svíčku a zadívala se na ni.

PRINCEZNA

Princezna svoji věž opustí a setkává se s nadějí. Svíčky pouze svítí, nikoli však hřejí.

S těmhle slovy se Princezna dala do běhu a skočila ze svého okna. Lili se vystrašeně rozeběhla stejným směrem, ale když se z něho podívala dolů, našla pouze vodu, která věž objímala.

Lili nechápala, myslela si, že byla někde vysoko v oblacích, ale hladina s věží byla ve stejné výšce, takže se Lili mohla snadno dotknout odrazu hvězd ve vodě. Když to udělala voda jí vztáhla s sebou.

INT. SRDCE V HRUDNÍM KOŠI. BAREVNĚ. ANIMACE.

Lili vykašlává vodu z pusy. Je mokrá a klepe se zimou. Znovu celá dezorientovaná neví, co si má počít. Vstane a jde se podívat, zda někoho nenajde.

Po chvíli narazí na velký zmražený monument. Je to srdce, které se tyčí přímo před ní. Obrostlé chladem sotva bije.

LILI

(Potichu)

Ne, to nemůžu být já.

Po těchhle slovech Lili uslyšela ozvěnu, která nepatřila jí.

OZVĚNA

Ano, jsi to ty. Máš srdce z ledu.

Hlas působil dětsky a dosti štiplavě.

OZVĚNA

(Zpívá)

Srdce z ledu mám. Jen tak si zazpívám.
Chladem umírám, už není kudy kam.

Lili slova vytvořila slzy na tvářích, které před dopadem stihly zmrznout. Už není potřeba se snažit, čím by mohla rozmrazit obří srdce.

OZVĚNA

Ale no tak. Já to tak nemyslela. Ve
slovech se skrývá síla, to je pravda.
Měla bych být opatrnější.

K Lili se začíná přibližovat světlo. Je malé a sotva ho vidí. Už nemá, co ztratit, sebere veškerou sílu a jde za ním.

Je to svíčka, dohořívá a je na zemi. Už je stejně malá jako byla svíčka Princezny.

LILI

Princezna svoji věž opustí a setkává
se s nadějí. Svíčky pouze svítí,
nikoli však hřejí.

V tenhle moment jí všechno dojde. Žádný princ nepřijde. Je tu pouze ona, a je na ní, zda se zachrání.

LILI

Dívka přátele opustí a setkává se s
nadějí. Svíčky pouze svítí, nikoli
však hřejí.

Po slovech Lili cítila neklid, ale je odhodlaná pokračovat. Musí říct pravdu a musí jí říct nahlas.

LILI

(Sebevědomě)

Oheň v sobě musí najít a chlad
rozpustit. Nyní může odejít a své
štěstí najít.

Srdce hoří, led se rozpouští a Lili se vrací zpět na louku.

EXT. OPUŠTĚNÁ LOUKA. RÁNO. BAREVNĚ. HRANĚ. - POKRAČOVÁNÍ

Z černobílého světa se stává svět barevný. Lili našla pravdu, kterou se bála vyslovit. Lidi, kterým říkala přátelé, nikdy přátelé nebyli. Přítelkyně chtěla milovat, ale nikdy nemilovala.

Lili si sedá, zhluboka se nadechuje a dívá se na východ

slunce. Dívá se na nový začátek.

Konec.